

Як Ви плануєте провести канікули?

Літні канікули усі прагнуть провести якомога цікавіше і різноманітніше. Хтось планує добре вигрітись на сонечку, подихати морським повітрям, піти в гори, набратися приємних вражень, хтось прагне побачити щось нове, відкрити для себе цікаві місцини, країни — кожен обирає на свій смак і за своїми можливостями. А студенти Львівської політехніки мають чудову нагоду відпочити і на морі, і в горах — на базах свого університету.

Також цікавий відпочинок для студентської молоді пропонує Центр студентського капеланства, який діє при Львівській політехніці. З 24 липня по 4 серпня на базі „Політехнік-2“ в Славському діятиме табір „Канікули з Богом“. Для цікавого відпочинку студентів духівники розробили спеціальну програму. Кожен день у таборі матиме лекційно-навчальну частину духовного спрямування та дозвілля, яке акцентуватиметься на роботі в команді. Паралельно в Коломиї капелани проводитимуть парафіяльні канікули для дітей.

З 6 по 16 серпня для студентів капелани проводитимуть тренінги на базі „Політехнік-3“ в с. Морське (Коблево). Це буде чудова нагода не лише добре відпочити, але й духовно насититися, оскільки щодня проводитимуться спільні молитви на березі моря та в церкві в м. Южному.

Завершенням духовних канікул стане піша проща до Унева, яка відбудеться 25 — 28 серпня.

Тож гарних канікул, вдалого відпочинку і багато цікавих кадрів для фотоконкурсу „Таємниці моєї країни“!

Олена Петренко, студентка третього курсу Інституту архітектури Львівської політехніки:

„Перш за все — Карпати!“

Перш за все планую поїхати в Карпати. Я дуже люблю наші гори і щоліта стараюся туди потрапити. А потім, якщо все вдало складеться, відпочину десь на морі за кордоном — в Болгарії або в Туреччині. Для мене у відпочинку головне духовно збагатитися, якомога більше побачити, тому не люблю просто лежати на сонечку, а їжджу на всі можливі екскурсії.

Віталій Рольський, студент другого курсу Інституту комп'ютерних технологій, автоматики та метрології Львівської політехніки:

„Ціле літо працюватиму“

На відпочинок цього літа не матиму часу. За канікули планую підшукати якусь роботу, щоб трохи підзаробити. Відпочиватиму хіба на вихідних із друзями. Влітку ми часто виїжджаємо на озеро з ночівлею.

Анастасія Каршневич, студентка другого курсу товарознавчого комерційного факультету Комерційної академії:

„Поїду в табір і зйду на Говерлу“

Разом із друзями з організації „Молодий народний рух“ поїду в гори. В нас є така традиція — триденний табір із обов'язковим сходженням на Говерлу.

Станіслав Терехов, студент першого курсу Інституту будівництва та інженерії довкілля Львівської політехніки:

„Для мене кожен день — відпочинок“

Для мене ціле літо — відпочинок. Я живу в Карпатах, тож маю можливість постійно насолоджуватися природою. Значну частину канікул проведу з друзями в Славському.

Катерина Дуженко, студентка першого курсу Інституту економіки та менеджменту Львівської політехніки:

„Відкриватиму для себе нові країни“

Планую поїхати до діда в Грецію, а потім з рідними — в Туреччину. Щоразу стараюся відпочивати в новому місці. З друзями ми вже об'їздили майже всю Україну. А з родичами плануємо ознайомитися з країнами світу. Хоча найголовніше для мене у відпочинку — це друзі та спорт. Я професійно займаюся волейболом, тому стараюся відпочивати на природі, на пляжах, де можна тренуватися.

Андрій Демчина, студент третього курсу Інституту будівництва та інженерії довкілля Львівської політехніки:

„Відпочиватиму на базі Політехніки“

Другий рік поспіль відпочиватиму на березі Чорного моря. Завдяки участі в олімпіаді з гідравліки мені випала можливість знову побувати на базі „Політехнік-3“, що в с. Морське біля Коблева. Торік мені там дуже сподобалося, думаю, що й цього літа не розчаруюся. Хочу змінити обстановку, поспілкуватися з друзями, погрітися на сонечку, відпочити на дискотеках. А після цього ще планую поїхати на Шацькі озера.

регіональна нарада-семінар

Обговорювали вступ до вишів

Світлина Тетяни Пасович

У Львівській політехніці відбулася регіональна нарада-семінар проректорів та відповідальних секретарів вишів усіх форм власності Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської, Рівненської, Чернівецької, Волинської, Хмельницької, Тернопільської областей із питань організації вступної кампанії 2010 року у вищих навчальних закладах I — IV рівнів акредитації.

У нараді взяли участь більше 400 представників із понад 200 вишів, представники Міністерства освіти й науки України, Українського центру оцінювання якості освіти, начальник головного управління освіти у Львівській області Михайло Бреґін та ректор Львівської політехніки Юрій Бобало, який привітав учасників.

Директор департаменту вищої освіти МОН України Ярослав Болюбаш, для якого ця вступна кампанія вже 21-а на посаді керівника, зауважив, що не варто зараз змінювати правила прийому, адже це створило безліч проблем та незручностей.

Ярослав Якович підтримує відмову від 12-річної середньої освіти, адже „зараз ми не створили умов“ для неї. Крім того, в цьому випадку зніметься проблема з вишами, яка виникла б у той рік, коли у школах не було б випускників. Він навів дані, що цьогоріч ми маємо 579 тисяч випускників основної школи, що на 221 тисячу більше, ніж торік. Ярослав Болюбаш говорив про державне замовлення (при наданні місць під державне замовлення враховуватиметься профільність закладів, загалом обсяг держзамовлення приблизно відповідає минулорічному), про ЗНО, наголосив на тому, що Болонський процес вимагає забезпечення високої якості підготовки випускників на ринку праці. Тому закликав керівників вишів: не вчиться студент — відраховуйте, слід тримати марку, гнатися не за кількістю, а за якістю. Тенденція останніх років: не абітурієнт шукає виш, а навпаки, кожен заклад має відшукати свого абітурієнта.

Він закликав відповідальних за вступну кампанію провести широкую інформаційно-роз'яснювальну роботу серед абітурієнтів щодо її особливостей, забезпечити функціонування системи „Конкурс“, „забирати“ переможців міжнародних олімпіад („це талановиті діти“), не перевищувати ліцензійного обсягу при наборі студентів і висловив побажання, аби пільги надавалися в соціальній сфері (наразі у нас є категорії, котрі вступають поза конкурсом). На думку Ярослава Болюбаша, при вступі слід було би встановити бар'єр — мінімум 124 з української мови та 150 з профільних предметів.

Голова Державної інспекції навчальних закладів Олександр Бурлаков наголосив на тому, що кожен крок аналізує громадськість і до неї слід бути відкритими. Він застеріг керівників вишів від помилок та порушення правил.

Представник Програми сприяння зовнішньому тестуванню в Україні (USETI) Володимир Ковтунець (Центр освітніх технологій) попросив усіх заповнити аплікаційні форми кожного вишу в системі „Конкурс“ і наповнювати свої сторінки оперативною інформацією.

Директор Львівського регіонального центру оцінювання якості освіти Лариса Середяк ознайомила всіх учасників наради зі зовнішнім виглядом, рівнями захисту сертифіката ЗНО та інформаційної картки до сертифіката, а Юрій Бондаренко (УЦОЯО) — з „Перевіркою сертифікатів та наказів про зарахування“.

Відповідаючи на запитання, Ярослав Болюбаш висловив свою думку про те, що коледжі не можуть готувати бакалаврів, лише молодших спеціалістів. Отже, мало би бути так: професійний коледж (технікум) готує молодших спеціалістів, коледж (нині інститут) — бакалаврів, а всі ПТУ мають стати професійними лицеями й готувати робітників. Університет — багатопрофільний виш, академія — однопрофільний.

Тетяна ПАСОВИЧ

коротко

До 3 липня триває додаткова сесія зовнішнього незалежного тестування для абітурієнтів, які через об'єктивні причини не змогли взяти участь в основній сесії. Дати його проведення затверджено наказом міністра Д. Табачника № 503 від 31 травня 2010 року „Про спеціально організоване тестування“.

Борис Зіменковський втретє став ректором Львівського національного медичного університету ім. Данила Галицького. За підсумками таємного голосування, тридодий колектив обрав його на посаду одноголосно: 247 голосів делегатів „за“, жодного голосу проти.

Міністр освіти і науки Дмитро Табачник заявив, що держзамовлення, від якого залежить кількість бюджетних місць, зосереджуватимуть лише у профільних вишах. При цьому також враховуватимуть побажання працевлаштувачів. Раніше невеликі регіональні виші отримували непрофільні держзамовлення.

Дмитро Табачник побоюється, що у разі призначення місцевих виборів на осінь, може посилитися дефіцит паперу для друку підручників і забезпечення ними шкіл. За його словами, Мінфін почав виділяти кошти на їх друк лише в кінці червня, а оскільки цикл виробництва підручників складає 4 місяці, то в кращому разі вони почнуть надходити до шкіл із серпня до вересня-жовтня. Водночас він підкреслив, що у зв'язку зі збільшенням на 11 млрд. грн. фінансування освітніх потреб у 2010 році, з'явилася можливість профінансувати не тільки друк підручників для 10-х класів україномовних шкіл, але і для викладання мовами національних меншин.

За матеріалами Освітнього порталу „proUA“ та власних кореспондентів

знай наших!

Сконструювали машину, яка їздить в автономному режимі

Студенти Львівської політехніки перемогли у Всеукраїнському конкурсі з робототехніки Robogame.

Конкурс відбувся в Тернополі, в Галицькому інституті ім. В. Чорновола. Саме цей виш оголосив Всеукраїнський конкурс, у якому взяли участь сім команд.

Студенти п'ятого курсу ІКТА Львівської політехніки Дмитро Наумов, Тарас Ткачук і Максим Шалений, дізнавшись від доцента кафедри спеціалізованих комп'ютерних систем Романа Кочана про конкурс, відразу ж зацікавилися ним. Працювали разом, однак кожен мав свою роботу. Скажімо, Тарас і Максим розробляли апаратну частину схеми та корпус машини, а Дмитро — її програмне забезпечення.

Як зізнається Тарас Ткачук, починати було нелегко, адже для цього довелося згадати схемотехніку, яку хлопці вивчали ще на третьому курсі. В експериментах винахідники навіть спалили транзистор і мотор, але довели справу до ладу. Багато їх консулював і допомагав розробляти апаратну частину старший викладач кафедри ЕОМ Євген М'юшкевич. І ось машина, яка їздить по трасі в автономному режимі та без зовнішнього керування, вже готова. Залишається лише стежити за трасою, поворотами, змінами напрямку руху. Завідувач кафедри Роман Дунець вважає, що студенти в розробленій машині зінтегрували свої фахові знання, а реалізували їх на програмованих логічних матрицях.

Коли Дмитро Наумов, Тарас Ткачук і Максим Шалений разом із своїм науковим керівником Романом Кочаном приїхали до Тернополя, виявилось, що їхня машина трохи завелика для запропонованої траси, на якій відбуватиметься конкурс. Тому на ходу довелося коригувати програмне

Світлина Ірини Мартин

забезпечення, щоб машина могла без проблем в'їжджати в повороти.

Запекла боротьба точилася між двома командами — Львівської політехніки і Тернопільського національного економічного університету. Однак журі конкурсу надало перевагу найбільшій машині, яка їде найшвидше. Щодо практичного застосування, то Роман Кочан вважає, що розробка найкращих на кафедрі студентів є основою для авіапілотів та автомобілів.

Із Тернополя студенти привезли дипломи та кубок переможців. А ось обіцяні технічні призи так і залишилися очікуваними через те, що підвели спонсори конкурсу.

Ірина МАРТИН

перший кар'єрний крок

У Львівській міськраді відзначили понад 200 студентів, які стажувалися у мерії та запропонували власні проекти на конкурсі студентських проєктів. Серед нагороджених — політехніки

Відзначили найактивніших студентів

Кілька місяців студенти працювали при управліннях ЛМР над втіленням освітніх, архітектурних, мистецько-культурних, соціальних та ін. проєктів. Міський голова Львова Андрій Садовий, вручаючи дипломи молодим людям, подякував їм за активність, висловив сподівання, що згодом вони допоможуть вирішити актуальну проблему браку якісних кадрів.

Особливо ініціативними цьогоріч були вихованці найбільших львівських вишів. Тішить, що серед них є й політехніки. Так, дипломи „за втілення інноваційних проєктів та власний внесок у розвиток міста Львова“ отримали студенти ІАРХ Ірина Гуменчук, Ярина Онуфрів, Ростислав Сороковий і студент ІКТА Олег Метелля. Ростислав і Олег запропонували для реалізації при управлінні

архітектури новаторський, актуальний для України проєкт „Мистецький підземний перехід“.

— Основна мета проєкту — ламання стереотипів людей про страшні сірі підземні переходи, новий погляд на них. Ми запропонували концепцію модульного освітлення переходів за допомогою світлодіодів. Це мистецьке втручання у простір — хочемо задати ритм, гру світла в переході. Йдеться зокрема про переходи у центральній частині міста, на площах Митній і Галицькій. Зараз ми працюємо над програмами, технічним забезпеченням проєкту. Він має бути реалізований до року, — розповів автор концепції проєкту Ростик Сороковий.

„Лабораторія Снів“ — це вже проєкт Ірини Гуменчук (автор ідеї)

та Олега Метеллі (відповідальний за фінансово-технічну частину): оригінальне арт-кафе в одному із львівських внутрішніх двориків (заховане, тому не порушуватиме цілісності історичного центру Львова). За словами Ірини, в закладі часто змінюватимуться сні (тобто декорації), що робитиме кожні його відвідини неповторними.

Програма „Перший кар'єрний крок“ триває четвертий рік. Її учасниками на сьогодні стали понад три тисячі студентів. Що ж стосується конкурсу проєктів, то, як зазначила заступник начальника відділу кадрів ЛМР, координатор „Першого кар'єрного кроку“ Галина Бордун, Другий міський конкурс студентських проєктів вже стартував.

Ірина ШУТКА

іменні стипендії

З нового навчального року сім студентів-бакалаврів Львівської політехніки отримуватимуть іменні стипендії від ВАТ „Львівобленерго“

„Ми довіряємо випускникам Львівської політехніки“

До Інституту енергетики та систем керування Львівської політехніки 21 червня завітали представники ВАТ „Львівобленерго“ — директор з управління персоналом та тарифної політики Сергій Різенко, технічний директор Володимир Романишин, заступник директора з маркетингу Юрій Кішко, менеджер з персоналу відділу кадрів та управління персоналом Андрій Шаповалов.

— Вже дев'ятий рік ми співпрацюємо з Інститутом енергетики та систем керування, — розповідає Володимир Романишин. — Упродовж цього часу іменні стипендії ВАТ „Львівобленерго“ отримало 67 студентів. 48 з них працюють у нас на інженерних посадах, а дехто — й на керівних. Ми довіряємо випускникам Львівської політехніки, тому щороку влітку обираємо

для себе найкращих за рейтингом студентів-бакалаврів. Цього разу з 22 студентів до числа щасливчиків потрапили Андрій Годій, Олег Леньо, Мирон Мартинюк, Іван Пукалець, Володимир Клишко та Андрій Буянов з кафедри електричних систем та мереж, а також Андрій Федевич з кафедри електричних станцій. Під час співбесіди кандидати у стипендіанти відповідали на наші запитання щодо практичних дій майбутніх енергетиків у певних виробничих ситуаціях, розповіли про своє бачення майбутньої професійної діяльності. Упродовж півтора року ми доплачуватимемо їм по 300 гривень до основної стипендії, а після закінчення вишу працевлаштуємо у себе.

Задоволений співбесідою й Володимир Клишко:

— Природно, що кожен із нас хоче реалізувати себе після закінчення вишу. Добре, що є таке акціонерне товариство, котре дає нам можливість показати себе й проявити свої здібності. До того ж у нас голова не болітиме, куди влаштуватися згодом на роботу.

— Така співпраця дуже корисна як для інституту, так і для наших студентів, — додає заступник директора ІЕСК, завідувач кафедри електричних систем та мереж професор Георгій Лисяк. — З одного боку, студенти упродовж подальшого навчання забезпечені практикою, з іншого — згодом ще й роботою із спеціфікою якої вони вже обізнані. Показово, що на ВАТ „Львівобленерго“ працює 1032 випускники Львівської політехніки. 722 з них мають енергетичну освіту.

Катерина ГРЕЧИН

за прикладом європейських держав

Науковці та освітяни Львівщини звернулися до влади з ініціативою відкрити Науково-пізнавальний центр. Серед тих, хто підписав відкритий лист, — ректор Політехніки Юрій Бобало і директор МТАН Олександр Захар'яш

Задля зацікавлення школярів природничими науками

Не лише Львівщина, але загалом уся Україна наразі не має досвіду створення такого центру. Однак в Європі впродовж останнього десятиліття відкрили понад триста наукових центрів для школярів.

Щоб привернути увагу влади та громадськості до потреби створення центру, у міській раді відбулася прес-конференція. Досвідом роботи науково-пізнавальних центрів поділилися польські колеги — керівник проекту створення Центру науки в Любліні Яцек Варда та керівник департаменту розвитку уряду Любліна Кшиштоф Лонтка.

Проректор з науково-педагогічної роботи Львівської політехніки Дмитро Федасюк вважає, що завдяки такому центру школярі придатимуть до університетів із добрими знаннями з природничих дисциплін, чого сьогодні, на жаль, немає. А директор Малої технічної академії, доцент кафедри фізики Львівської політехніки Олександр Захар'яш каже, що у центрі плекатимуть майбутніх мтанівців, адже пізнавши ази науки через гру, школярі матимуть бажання досягати перших наукових результатів.

Доцент кафедри природничо-математичної освіти Львівського обласного інституту післядипломної освіти Дарія Біда має досвід зацікавлення дітей природничими дисциплінами через популярний захід, — інтерактивний конкурс „Колосок“. Вона каже, що конкурсом, отже, і природничими науками, цікавляться щораз більше школярів.

Відкриття Науково-пізнавального центру Львівщини стане однією з найважливіших подій в культурно-освітньому житті. Школярів зацікавлюватимуть нетрадиційно вивчати фізику, хімію, біологію, астрономію. Тут функціонуватиме сучасний

Світлана Юрчи Мартин

кінозал, оснащений тривимірним кінопроекційним обладнанням і системою просторового відтворення звуку для демонстрування науково-популярних природничих фільмів.

Наразі ініціатори вирішують, де побудувати центр. Є три місця у Стрийському парку: спортивний майданчик Політехніки, кінотеатр „Львів“ і колишня книжкова гуртівня. Також як один із варіантів розглядають Центр творчості дітей та юнацтва Галичини „Погулянка“.

Львівська політехніка співпрацюватиме із майбутнім Науково-пізнавальним центром як партнер. До ініціативної групи доєдналися Наукове Товариство ім. Т. Шевченка, Мала технічна академія, Інститут прикладних проблем механіки і математики ім. Я. Підстригача, Товариство астрономів Львівщини, Львівський інститут освіти.

Ірина МАРТИН

сесія

У Львівській політехніці завершилася літня екзаменаційна сесія, яка тривала з 14 по 27 червня. Сьогодні ми поглянемо на неї очима самих студентів

Результати залежать від сумлінності впродовж усього навчання

Успіхи першокурсників — заслуга викладачів

Літня сесія особлива, передусім, для першокурсників, бакалаврів та магістрів чи спеціалістів: для першокурсників — тому що завершується перший рік навчання в університеті, бакалаври завершують перший рівень високої освіти, а останні — прощаються з альма-матер.

З **Оленою Копією**, студенткою першого курсу, ми познайомилися в Інституті архітектури. Дівчина навчається на кафедрі архітектурного проектування. Разом із своїми одногрупниками вона очікувала результатів іспиту з матеріалознавства.

— Хоча дуже відповідально ставлюся до навчання, однак щоразу із хвилюванням очікую результатів кожного іспиту, — ділиться своїми переживаннями Олена. — В моєму житті це вже друга сесія. Перша минула досить легко завдяки тому, що регулярно ходила на лекції й виконувала всі завдання. Крім того, тоді я безболісно могла ніч повчитися, а вранці йти на заняття. Тепер це робити складніше, очевидно, дається взнаки втома. Дуже допомагає у навчанні те, що практично вся наша група живе у гуртожитку. Ми завжди разом готуємося до занять. Багато моїх друзів мають добрі оцінки за результатами модулів. Однак є й ті, хто на іспиті хоче поліпшити свої оцінки. До останніх належу і я. Цієї сесії у нас були доволі серйозні іспити з української мови, основ і методів архітектурного проектування, історії архітектури, матеріалознавства й нарисної геометрії. Приємно, що сесію ми склали добре. Практично, у нас лише четвірки і п'ятірки. В тому, що так добре орієнтувалися на іспитах, велика заслуга наших викладачів: вони настільки доступно пояснюють предмет, що все запам'ятовуєш одразу і навіть не треба заглядати у конспекти.

Перший диплом — диплом бакалавра

Для **Олега Гарасима**, студента четвертого курсу Інституту гуманітарних та соціальних наук, ця сесія також пам'ятна, адже хлопець складав державні іспити, що дають йому право називатися бакалавром. Невдовзі перший диплом він уже матиме на руках. Пам'ятний рік для нього ще й тим, що активно долучився до студентської наукової роботи. В Маріуполі, до прикладу, на конкурсі студентських наукових робіт його робота „Захист інтелектуальної власності“ зайняла друге місце. В Донецьку на міжнародній студентській конференції захищав вже іншу роботу — „Захист інформації в електронному урядуванні“ — і посів там четверте місце. До речі, у Донецьку були здивовані, що Львівська політехніка готує гуманітаріїв так, що вони можуть перемагати на конференціях технічного напрямку.

— Над темою захисту інформації в друкованому й електронному варіантах працюю вже давно, — зізнається Олег. — Однак і про іспити доводиться думати. Щоразу, коли починається чергова сесія, здається, що такої тяжкої сесії ще не було! А коли успішно її складаєш, думаєш, що не така вже вона була й тяжка... Упродовж навчання я приділяв навчанню велику увагу: стабільно вчився і ходив на пари. Можливості розслабитися на четвертому курсі практично не було, бо захищав багато курсових і наукових робіт. Чимало уваги вимагав також державний іспит, адже щоб його успішно скласти, треба мати добрі знання з різних предметів. Сподіваюся отримати диплом з відзнакою. Це дасть мені право продовжити навчання в магістратурі, а потім хотілося б удосконалювати свої знання в аспірантурі.

Остання сесія — наче свято

Василь Підкова навчається на п'ятому курсі Інституту прикладної математики та фундаментальних робіт. На кафедрі матеріалознавства і прикладної фізики освоє спеціальність прикладне матеріалознавство. Два останні роки поспіль був учасником Всеукраїнської студентської олімпіади з прикладного матеріалознавства, звідки щоразу привозив дипломи третього ступеня.

Він — цілеспрямований, відповідальний і найважливіше — бачить перед собою конкретну мету, до якої усвідомлено та впевнено прямує. Ця літня сесія в хлопця остання.

— Моя остання студентська сесія розпочалася одразу ж після другого модуля, — каже Василь. — Тоді ж і довідався, що за результатами модулів лише з одного предмету виходжу на добрі бали. Знання всіх інших предметів довелося захищати безпосередньо на іспитах. Мушу сказати, що ця сесія для мене і моїх друзів — наче свято. Ми уже відсвяткували закінчення останньої пари і останньої сесії. Складали її без особливого напруження (порівняно з першою чи другою сесією на першому курсі!). Оскільки група підбралася така, що прийшла в університет за знаннями, то упродовж навчання ми своїй основній „роботі“ приділяли максимум уваги. Це дало позитивні результати: більшість студентів з нашої групи матимуть у додатку до диплома заслужені „п'ятірки“. Щодо мене, то на п'ятому курсі більше уваги я приділяв студентській науковій роботі, тому, можливо, й довелося йти на іспити. Сподіваюся, що матиму червоний диплом.

Попереду у Василя — захист магістерської роботи й велике бажання продовжити навчання в аспірантурі, здобути науковий ступінь. Те, що наукові дослідження йому до вподоби, зрозумів давно, тож сподівається, що його мрія — вступити до аспірантури — таки здійсниться. Для того йому доведеться (як мінімум) швидше від інших зробити свою магістерську роботу і успішно її захистити. Тож хай щастить Тобі, Василю!

Катерина ГРЕЧИН

моя професія

Архітектура — це однозначно справа студента Романа Дєдкова, який завітав до редакції напередодні Дня Архітектора України. Цей четвертокурсник ІАРХ навчається на відмінно, завзято шукає своє професійно-творче обличчя

Для Романа архітектура — це...

...і досвід інших, і власна творчість

— Для мене архітектура — це насамперед творчість, новизна: створюєш щось своє, неповторне, таке, якого, можливо, до тебе не було. Архітектор завжди повинен іти в ногу з часом і знати про всі новації, спілкується з фахівцями в інших галузях і водночас використовує досвід інших зодчих, попередників і сучасників, — так Роман описує роботу архітектора.

Схильність до творчості хлопець виявляв з дитинства: охоче ліпив із пластиліну іграшки, будував споруди з улюбленого конструктора „Лего“, із червоним дипломом закінчив музичну школу по класу фортепіано. Після закінчення навчання в школі обирав між комп'ютерними науками й архітектурою. Бажання творити перемогло.

...і традиції, й новаторство

Роман навчається на кафедрі містобудування. Він активно шукає „свій архітектурний стиль“: критично осмислює історію зодчества й поточний процес розвитку архітектури, досліджує архітектурний простір Львова й вивчає багатий закордонний досвід. Студент, „як усі зараз“, цікавиться актуальними напрямками — хай-тек, конструктивізм; серед класичних йому імпонують ренесанс і модерн.

Сучасні архітектори, на думку хлопця, цікаві кожен по-своєму, а от з-поміж відомих постатей минулого йому подобається американський архітектор, „батько хмарочосу“ Люїс Генрі Саліван. Він подобається тим, що „перший підійшов до архітектури з більш функціонального підходу: вважав, що саме функція визначає архітектуру, образ“.

...і функціональність, й естетика

Роман широко й незаштамповано дивиться на можливості свого фаху, безпосередньо пов'язаного з мистецтвом. Зазначає, що архітектурні здобутки різних стилів та епох можна цікаво й плідно поєднувати. Надаючи великої

Світлина Ірини Шутки

уваги функціональності архітектурних об'єктів, водночас захоплюється художньою складовою:

— Вважаю, що кожен архітектурний об'єкт, будучи функціональним, все-таки повинен мати якийсь образ. Тоді він буде цікавим — і не тільки під час розквіту того стилю, в якому створений, але й у майбутньому. Готичні чи ренесансні споруди, що мають багате оздоблення, більше запам'ятовуються й довше збережуть цінність, аніж, наприклад, конструктивістські чи хай-теківські будівлі.

...і теорія, і практика

Минулого семестру під керівництвом професора кафедри Богдана Посацького й доцента Ірини Русанової четвертокурсник проектував житловий квартал, а навесні — громадський центр для цього кварталу (спроєктував кіно-торгово-розважальний комплекс). Богдан Степанович наголосив на творчому потенціалі й умінні студента теоретично „організувати об'єкти в цілісний комплекс — і з просторової, і з композиційної точки зору“:

— До курсових проєктів Роман Дєдков ставить творчо. І це не фантазування, а творчість, основана на розумінні теми, проблеми й детальному вивченні всіх чинників і характеристик території проектування. Коли Роман займався темою „Житловий квартал на вулиці Пасічній“, він дуже детально вивчив ділянку проектування, ознайомився з великою кількістю аналогічних зарубіжних розробок, грамотно користувався інтернетом, шукаючи

потрібні приклади. Працюючи над проєктом „Громадський центр житлового кварталу“, проявив і функціональне розуміння теми (врахував склад, площі, габарити об'єктів тощо), і водночас розуміння містобудівної й архітектурної композиції. Врешті отримав не просто нагромадження об'єктів, а художньо осмислений комплекс із загальним композиційним задумом, що і є кінцевим результатом роботи архітектора.

В активі Романа — участь в інститутській конференції з доповіддю „Пасажі у Львові“. Під керівництвом доцента Тамари Мазур політехнік збирав матеріал про львівські пасажі, досліджував закордонний досвід будівництва пасажів і представив концепцію створення дублюючого торгово-пішохідного шляху вздовж проспекту Свободи.

Після підбиття підсумків теоретичної підготовки (сесія, держіспити) Роман стажуватиметься в „Містопроекти“, де має намір здобути конкретні навички.

...і навчання, й самоосвіта

Для успішного опанування будь-якою справою, на думку Романа, важливо бути самокритичним. Він не боїться зізнатися, що інколи буває лінивим. Проте також чудово розуміє, щоб добре вчитися, з лінощами треба боротися, а ще треба бути старанним і наполегливим. Тому він не пропускає занять, на лекціях уважно слухає, заготовує і запам'ятовує, консультується у викладачів.

На думку Богдана Посацького, успіхи Романа в навчанні — результат його сумлінності, роботи з літературою і невичерпного інтересу до архітектури. Тому закономірно, що студент „готовий до вирішення складних містобудівних проблем“, а його „архітектурні рішення відповідають сучасному європейському рівню“.

Поза університетом політехнік цікавиться... архітектурою: читає спеціалізовані журнали, вивчає методи комп'ютерної архітектурної графіки. Трохи захоплюється комп'ютерною і цифровою технікою й технологіями, які врешті теж трактує як інструмент у руках архітектора.

Ірина ШУТКА

гратуляції

Служіть науці й мистецтву!

Знагоди Дня архітектора України щиро вітаю представників однієї з найдавніших і найпотрібніших у суспільстві професій.

Часто архітекторів називають технологами просторової творчості, завданням яких є розробка нових та оптимізація існуючих об'ємно-планувальних рішень навколишнього середовища, необхідних для нормального функціонування людини. Тому це високе ремесло привертає до себе людей небайдужих, неспокійних, креативних, які прагнуть витворити свій оригінальний просторовий літопис світу. Архітектура, за висловом Миколи Гоголя, говорить тоді, коли замовляють навіть пісні і перекази.

Ми пишаємося з того, що саме у стінах нашого університету в середині XIX сторіччя утвердилася знаменита львівська архітектурна школа, представлена такими видатними постатями як Юліан Захаревич — головний будівничий неповторної споруди головного корпусу Львівської політехніки, Тадей Мюнніх, Іван Левинський, Михайло Ковальчук, Тадеуш Обмінський та інші. Знаменно, що зведення головного корпусу Політехніки започаткував процес забудови Львова — архітектурної перлини України.

Важливою віхою розвитку архітектурної освіти у Львівській політехніці

в новітній період стало відновлення в 1970-х роках повноцінного архітектурного факультету завдяки зусиллям патріарха зодчої справи професора Івана Багеньського та його соратників. У ті роки розпочалася і масштабна програма масового будівництва нових навчальних корпусів та гуртожитків, причому все робилося власними силами львівських політехніків.

Динамічно і стрімко розвивається нині Інститут архітектури. Він по праву вважається одним із найкращих в Україні та державах пострадянського простору. Сьогодні тут навчається 1400 студентів, що майже утричі більше, ніж 15 років тому.

Бажаю всім архітекторам — і нинішнім, і майбутнім — міцності духу, користності від ваших конструктивних розробок, аби ваші проекти, втілені у чудові будівлі й міста, завжди відзначалися красою та функціональною доцільністю.

І нехай вас надихає на це світла аура добра, що оточує величаве приміщення Львівської політехніки, спроектоване та збудоване вашими славними попередниками й озорене пророчими словами: *Litteris et Artibus* — Наукам і Мистецтву.

**З повагою — професор Юрій БОБАЛО,
ректор Національного університету
„Львівська політехніка“**

на сторожі законности

Гранти для молоді мають бути!

Заступник голови Комітету Верховної Ради з культури і духовності Ярослав Кендзьор звернувся до Генеральної прокуратури України з пропозицією провести перевірку законности дій посадових осіб Кабінету Міністрів України щодо невиконання Розпорядження Президента України від 16.12.2009 р. №263 „Про призначення грантів Президента України для обдарованої молоді на 2010 рік“.

„Відповідно до Указу Президента України щороку Уряд проводить конкурс серед творчої молоді на отримання грантів Президента України для реалізації значущих творчих проєктів у соціальній та гуманітарній сферах. Розпорядженням Президента України від 16.12.2009 р. №263 „Про призначення грантів Президента України для обдарованої молоді на 2010 рік“ призначено 44 гранти та затверджено загальний обсяг витрат на їх реалізацію в сумі 2961,2 тис. грн. Однак досі молодь не може отримати передбачені на неї кошти“, — йдеться у депутатському зверненні Ярослава Кендзьора до Генерального прокурора України Олександра Медведька.

З 2000 року існує практика, коли конкурсна комісія наприкінці року обирає найкращі молодіжні проєкти, на які розпорядженням Президента виділяються кошти. Цьогоріч були передбачені також видатки за бюджетною програмою 3401070 „Здійснення заходів державної політики з питань молоді, жінок та сім'ї“.

Однак чинне керівництво Міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту прийняло рішення ініціювати перегляд результатів конкурсу грантів Президента України, які були затверджені Розпорядженням Президента України нібито з метою економії бюджетних коштів. Така позиція урядовців порушує статтю 106 Конституції України, в якій йдеться про те, що розпорядження та укази Президента України на території України обов'язкові для виконання.

**Анатолій ІГНАТОВИЧ,
президент ВМГО „Національний
студентський союз“**

наш календар

1 липня — День архітектури.
4 липня — День працівників морського та річкового флоту.
7 липня — Різдво Івана Хрестителя.

Пам'ятні дати

1.07.1646 — народився Готфрід Вільгельм Лейбніц, німецький учений, математик і філософ.

1.07.1804 — народилася Жорж Занд (Аврора Дюпен), французька письменниця, авторка роману „Консуело“.

1.07.1877 — розпочався перший тенісний турнір у Вімблдоні.

1.07.1910 — у Львові польський шовіністи вбили українського студента Адама Коцка.

1.07.1918 — заснували Український університет у Кам'янці-Подільському.

1.07.1966 — померла Наталена Королева, українська письменниця.

1.07.1989 — у Києві відбулася установча конференція Народного руху України за перебудову.

2.07.1714 — народився Глюк Крістоф Вільгельм, австрійський композитор.

2.07.1895 — помер Михайло Драгоманов, визначний український учений, історик, літературознавець, фольклорист і громадський діяч.

2.07.1961 — помер Ернест Хемінгвей, американський письменник, автор романів „Прощавай, зброе“, „По кому дзвін“.

4.07.1891 — народився український письменник Петро Панч (Панченко).

5.07.1986 — у Мюнхені помер голова Революційного Проводу ОУН Ярослав Стецько.

6.07.1885 — Луї Пастер успішно випробував вакцину проти сказу.

6.07.1911 — померла Ганна Барвінок, українська письменниця.

6.07.1937 — помер український поет Богдан-Ігор Антонич.

6.07.1961 — у Вінніпезі (Канада) відкрили пам'ятник Т. Шевченкові.

7.07.1884 — народився Ліон Фейхтвангер, німецький письменник, автор романів „Потворна герцогиня“, „Лиси у винограднику“.

7.07.1900 — народився український письменник Юрій Смолич.

7.07.1940 — у Львові відкрили літературно-меморіальний музей І. Франка.

привітання

Залишайтеся завжди молодими!

Дорогі юнаки і дівчата — вихованці Львівської політехніки! Щиро вітаю вас із Днем молоді! Тішуся за вас — таких молодих, динамічних, талановитих, не схожих і все ж... дуже схожих на нас, ваших батьків. Ця спадкова сув'язь поколінь означає, що Україна має майбутнє, що ви здатні стати її відповідальними громадянами, патріотами і будівничими, примноживши її здобутки.

Згадуючи свою молодість та іронізуючи з приводу так званого конфлікту поколінь, Марк Твен колись дійшов до такого парадоксального висновку: „Коли мені було чотирнадцять років, мій батько був такий невіглас, що я ледве переносив його, але коли мені виповнився двадцять один рік, я був щиро здивований, наскільки він за минулі роки порозумнішав“.

Мабуть, не варто говорити сьогодні банальні речі, що молодість — надія і рушійна сила нашого суспільства, що це — неповторна та відповідальна пора, коли людина вступає у самостійне життя, ухвалює свої перші самостійні рішення. І все ж без нотацій хочу порадити: те, що ви не встигнете розвинути в молодості, на жаль, залишиться нереалізованим на все життя. Отже, саме зараз від вас вимагається максимальна сконцентро-

ваність і націленість, аби за час навчання накопичити якомога більше знань і професійних навичок, щоб невдовзі сказати своє вагоме слово в техніці, науці, бізнесі, інших облюбованих вами сферах життя.

Нині у Львівській політехніці — одній із найдавніших академічних технічних шкіл Європи і першій в Україні — навчається майже 30 тисяч студентів. Це свідчить про її високий престиж серед молоді. Тут склалися властиві лише нашому університету унікальні навчальні, наукові, культурно-мистецькі та спортивні традиції. Звання випускника Львівської політехніки завжди асоціювалося з високим інтелектуальним рівнем підготовки, творчим і нетривіальним підходом до справи, високою духовністю і патріотичністю. Гордіться своєю причетністю до когорти багатьох поколінь львівських політехніків і примножуйте славу рідного університету.

А ще — залишайтеся завжди молодими. Живіть чесно і яскраво, талановито і щасливо. Вірте, що у світі немає нічого недосяжного. Завжди і у всьому будьте переможцями!

Юрій БОБАЛО,
ректор Національного університету
„Львівська політехніка“

святкування

День молоді по-львівськи

Знагоди Дня молоді 27 червня Управління у справах сім'ї та молоді ЛОДА, Координаційна рада козацьких організацій Львівщини та Міжнародна федерація бойового гопака на території дитячої кінно-спортивної школи „Буревісник“ провели святкування.

Головною метою заходу було не лише корисне і цікаве святкування, але й популяризація кінного відпочинку та козацьких забав серед молоді. Організаторам таки вдалося в одному заході об'єднати мистецьку, спортивну та національну складові.

Усі охочі мали можливість перенестися в часи козацтва, ознайомитися із традиціями цих доблесних українських воїнів. У програмі заходу були і козацькі забави, і бойовий гопак, і стрільня з гармат, і силові конкурси, зокрема такі: „Піднімання мішка з порохом“, „Бій на колі“, козацьке випробування „Вибрик“, „Нічний пластун“, „Повзунець“. Окрім цього, учасники позмагалися у знаннях козацької історії та випробували свої голоси в конкурсі козацької пісні. Переможцям конкурсів та розваг, а також тим, хто витримав козацьке випробування,

організатори вручили „Атестат Залізного Коша“.

Також учасники свята могли взяти участь у майстер-класі з верхової їзди, а відчайдушніші — позмагатися у вмінні триматися верхи. Потім всі охочі мали змогу помилуватися виступом кінного театру „Сармат“.

Культурну музичну програму забезпечили Людмила Ясінська, гурти „Блек Джек“ та „К 402“.

Окрім цього, ЛОГО „Центр ініціатив Львівщини“ за підтримки Львівської міської ради впродовж двох днів (27 — 28 червня) в парку культури ім. Б. Хмельницького провела фестиваль „Студентська Республіка-2010“. Під час свята відбувся чемпіонат інтелектуальної гри для молоді „Що? Де? Коли?“, суспільно-політична гра „Вибори“, турнір із інтелектуальної гри „Мафія“, інтерактивний фото-квест, конкурс краси „Перша леді“, кінофестиваль короткометражних фільмів, дебатний турнір „Проблеми молоді“ та гала-концерт для молоді за участі популярних львівських виконавців.

Підготувала **Наталія ПАВЛИШИН**

коротко

У Львові пройшли урочисті заходи з нагоди 14-ї річниці з дня прийняття Конституції України. Керівництво міста й області поклало квіти до пам'ятників Тарасові Шевченку, Михайлові Грушевському та В'ячеславові Чорноволу. А ввечері у приміщенні Львівського національного театру опери та балету ім. С. Крушельницької відбулася урочиста академія.

У Львівському палаці мистецтв відбувся мистецький проєкт „Геноцид“ польського художника Зено Олеха. Виставка присвячена пам'яті геноциду та злочинів проти людства. Відкриття проєкту проходить у межах акції „Ні геноциду і агресії“, яка відбулася в Польщі, Німеччині й завершиться у Львові. Організували виставку „Театр Візуальний“ (Краків), співорганізатори — Львівське товариство шанувальників мистецтв та Клуб молодих художників „Крила“.

Біля хреста на подвір'ї Національного музею-меморіалу жертв окупаційних режимів „Тюрма на Лонцького“ 27 червня відбулася панахида за тисячами невинно убієнних наприкінці червня 1941 року. Панахиду відслужив керівник Центру військового капеланства отець Степан Сус. Після панахиди львів'яни запалили у камерах лампадки, поклали квіти, а також переглянули й обговорили документальний фільм „Воїни Божого Духа“.

У Львові 27 та 30 червня відбулися заходи з нагоди 69-ї річниці проголошення Акту відновлення Української державности та 103-ї річниці від дня народження Головного Командира УПА Романа Шухевича. В рамках програми відбулися круглий стіл на тему „Об'єднання націоналістичних сил на сучасному етапі“; відкриття тематичної виставки живопису Степана Івасечка; молебень за Україну біля пам'ятника Степанові Бандері та показ фільму „Нескорений“.

За матеріалами інформаційних агентств

українці в міжнародній спільноті

23 — 25 червня Львів приймав делегатів III Міжнародного конгресу „Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті: сучасний вимір, проєкція в майбутнє“, який організував і провів Міжнародний інститут освіти, культури та зв'язків з діаспорою Львівської політехніки

„Діаспора як чинник утвердження держави Україна у міжнародній спільноті: сучасний вимір, проєкція в майбутнє“

Світове українство й Українська держава

■ Учасників конгресу вітає міський голова Андрій Садовий

Вже стало традицією, що українська діаспора збирається на свої конгреси у старовинному місті Лева. Урочисте відкриття цієї імпрези цьогоріч відбулося у львівській Опері. Відкрила його директор Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою Ірина Ключковська. Присутні хвилиною мовчання вшанували світлу пам'ять Генерального секретаря СКУ Віктора Педенка та голови Об'єднання українських товариств Латвії Володимира Луговського, які відійшли у вічність. Благословили роботу конгресу ректор ЛПБА Київського Патріархату митрополит-протоєрей Ярослав Ощудляк та голова Пасторально-місійного відділу УГКЦ, єпископ-помічник Київський владика Йосиф Милан.

Міський голова Андрій Садовий не лише привітав присутніх, а й запропонував співпрацю, наголосивши на тому, що „світ українства є тим стабілізатором, який унеможливує повернення України в минуле“.

Від імени ректорату і ректора Львівської політехніки учасників конгресу привітав проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародних

зв'язків Юрій Рашкевич. Він запевнив, що Львівська політехніка завжди підтримуватиме світове українство і надаватиме посильну допомогу в проведенні таких форумів.

На адресу конгресу надійшли вітальні телеграми, зокрема від Президента України. У своєму привітанні Віктор Янукович запевнив світову українську громаду, що „в Україні державною мовою буде українська. В цій сфері ми будемо вдаватися до особливо ретельно зважених рішень“.

Президент наголосив на тому, що „виклики сьогодення, зокрема світова економічна криза, яка позначилася на долі кожного українця, вимагає від українського народу нових активних консолідованих дій. Зміцнення української держави має стати головною метою такої консолідації“. Він також підкреслив, що суворе дотримання основних прав і свобод людини й громадянина перебуватиме під його постійним особистим контролем.

Не оминув Президент і питання членства України в ЕС: „Україна реалізує своє прагнення щодо членства в ЕС“, однак „буде суверенною незалежною державою з власним баченням свого майбутнього та з власним внутрішнім і зовнішньополітичним курсом“. Також він пообіцяв учасникам конгресу, що „Українська держава буде всіляко сприяти налагодженню тісної взаємодії українців усього світу зі своєю історичною Батьківщиною“, зазначив, що „питання, щодо яких на сьогодні ще немає спільної точки зору, будуть спокійно та неупереджено вивчатися і обговорюватися у колі не політиків, а фахівців“.

Учасників конгресу привітали гетьман Українського козацтва Микола Пантелюк, Роксоляна Тим'як-Лончина (від Українського конгресового комітету Америки) та Сергій Касянчук (від Українського конгресу Канади).

„Для тебе, Україно“

З нагоди проведення конгресу МІОК започаткував кілька акцій та проєктів. Серед них — міжнародний літературно-мистецький конкурс „Для тебе, Україно“. До Львова приїхали його юні учасники, які й вийшли на сцену Опері. Переможців конкурсу представив голова журі конкурсу, заступник директора МІОК, лауреат Національної премії України ім. Т. Шевченка Ігор Калинець. Він вручив їм нагороди від львівських товариств-меценатів. Дітей також нагородили голова наглядової ради Благодійного фонду „Open Ukraine“ Терезія Яценюк, Михайло Петруняк з Іспанії та Любов Янків.

■ Переможців конкурсу нагороджує Ігор Калинець

„Цвіт нації, гордість країни“

Цього дня, в рамках проекту „Україна й українці — цвіт нації, гордість країни“, нагрудний знак „Зірка патріота України“ з рук генерального директора Українського видавничого центру „Галактика — С“ Галини Захарченко отримали президент СКУ Євген Чолій, Голова СФУЖО Марія Шкамбара та директор, керівник Наукового центру україністики Уфимської філії ДОЗ ВАПО „Московський державний гуманітарний університет ім. М. Шолохова“, доцент Василь Бабенко (до слова, учасники конгресу щирими оплесками привітали його й з ювілеєм).

Позиція СКУ щодо політичної ситуації в Україні

На першому пленарному засіданні виступив голова СКУ Євген Чолій. Він сказав, що 21 червня зустрічався з Президентом України Віктором Януковичем і озвучив йому позицію СКУ стосовно тих питань, які, на думку СКУ, загрожують суверенності та незалежності України, зокрема: щодо єдиної державної мови та спроби заперечити Голодомор як геноцид українського народу. Євген Чолій звернув увагу на те, що уряд України мав би ще цього року виділити відповідні кошти для встановлення пам'ятника жертвам Голодомору на виділеній американським урядом землі у Вашингтоні, щоб не втратити наданої можливості, оскільки термін закінчується у 2013 році“. Світове українство, сказав він, непокоїть „загроза втрати контролю над стратегічно важливими галузями промисловості“. На думку СКУ, угода щодо присутності російських військових баз в Україні порушує Конституцію України. Євген Чолій висловив також своє ставлення до питання інтеграції України в ЕС і НАТО, до встановлення в Україні пам'ятників Сталінові тощо.

На пленарних та секційних засіданнях

Виступаючи перед учасниками конгресу, голова Європейського союзу українців Ярослава Хортяні (Угорщина), відзначила, що українська діаспора хоче мати своє представництво у парламенті України. З доповідями виступили також голова СФУЖО Марія Шкамбара (Канада) та владика Йосиф Милян (Україна).

Цього ж дня в актовій залі головного корпусу Львівської політехніки відбулося друге пленарне засідання, де виступило 13 доповідачів.

Упродовж двох наступних днів у Політехніці працювало вісім секцій, на яких заслухано близько 300 доповідей. Доповідачі зачіпали дуже широкий спектр питань, зокрема,

[Ф] В рамках роботи конгресу ректор Львівської політехніки Юрій Бобало зустрівся з головою СКУ Євгеном Чолієм та директором МІОК Іриною Ключковською

про стратегію та моделі співпраці України з діаспорою; збереження національної ідентичності українців зарубіжжя; новітні явища світового українства в контексті східної діаспори та нової хвилі еміграції; освіту, культуру і мистецтво українського зарубіжжя: сучасний стан та перспективи; місце і роль ЗМІ діаспори у просуванні та захисті українських національних інтересів у міжнародній спільноті; церкву як центр збереження та формування духовності українця за кордоном; про лемків як складову світового українства. На конгресі прозвучала пропозиція звернутися до Кабінету Міністрів України з проханням створити окреме відомство, яке б координувало діяльність зв'язків із українською діаспорою.

Сад світового українства

22 червня, напередодні відкриття III Міжнародного конгресу українців, у Шевченківському гаю офіційно відкрили та освятили Сад світового українства. Після урочистостей, в яких взяли участь гості з-за кордону, урядовці, заступник Генерального консула Генерального консульства Республіки Польща у Львові Марцін Зеневіч та Генеральний консул Російської Федерації у Львові Євген Гузєєв, а також громадянська діаспора, учасники конгресу пов'язали на свої деревця стрічки, що символізують країни їхнього проживання.

— Для нас важливо, щоб присутність світового українства в духовному вимірі була в Україні постійно, — відзначила, відкриваючи імпрезу, Ірина Ключковська. — Ми висадили фруктовий сад (всі деревця успішно пустили коріння) для того, щоб Україна знала своїх дітей, розвіяних вітрами долі, про великі та малі справи тих, хто відкривав і відкриває незнану для світу нашу спільну Батьківщину. Мрію про той час, коли у кожному українському місті буде квітнути такий сад. До слова, нещодавно ми отримали інформацію із Татарстану. Там українська громада Нижньокамська, наслідуючи наш приклад, висадила калинову алею.

— Я побачив, що маленька яблунька українців Латвії вже має невеличке яблучко, — відзначив заступник міського голови Василь Косів. — Цей маленький плід нагадує нам, що маємо бути націлені на великі плоди для всіх українців, розсіяних по світу.

Марія Шкамбара з Канади, голова Світової федерації українських жіночих організацій, другий заступник президента Світового конгресу українців висловила побажання, щоб „посаджені дерева, що символізують наше коріння, тісно пов'язане з Україною, яку любимо понад усе, цвіли і плодоносили у незалежній українській державі“.

Світлина Катерини Гречин

[Ф] Урочисте відкриття Саду світового українства

у родинному колі

Під час III Міжнародного конгресу української діаспори відбувся святковий вечір, у якому взяли участь творчі колективи Білорусії, Естонії, Латвії, Словаччини, заслужений артист України Андрій Заліско, народний артист України Василь Зінкевич, співачка та ведуча свята Софія Федина

Пісня єднає українців

☐ Ансамбль „Вірність“ хлібом-сіллю вітає учасників свята

У кожного з нас є місце, куди можемо приходити з радістю і смутком, з клопотами і здобутками, з поразками і перемогами. Кожен має своє неповторне пристанище, де нас зрозуміють і приймуть такими, якими ми є. Для нас, українців, тим особливим місцем є Україна. Вона нагадує про наше коріння, родовід, сім'ю, з якої ми вийшли, домівку, з якої ступили перші кроки в самостійне життя.

Вже втретє українцям нагадує про їхнє коріння Міжнародний конгрес

української діаспори. Ця акція змушує українців, яких доля закинула в різні куточки світу, на декілька днів повернутися до своїх витоків, згадати край, звідки свого часу вони або їхні батьки чи діди-прадіди вирушили в далекі життєві мандри.

У тому, що українці, які опинилися поза Батьківщиною, не лише пам'ятають рідну мову, а й збагачують власну культуру, дбають про свої духовні потреби, не обмежуються матеріальними цінностями, можна було переконатися, побувавши на святковому вечорі „У родинному колі“. Директор Міжнародного інституту освіти, культури і зв'язків із діаспорою Ірина Ключковська, вітаючи учасників та гостей свята, зауважила, що всі тут зібралися з відчуттям родинності. Саме тепло, розуміння щастя приналежності до великої родини наскрізь пронизувало урочистість.

Хлібом-сіллю привітали гостей Львова танцівники народного ансамблю „Вірність“ Львівської політехніки. Андрій Заліско вітав конгресівців піснею „Україна“. Потім на сцену вийшли творчі колективи Білорусії — фольклорний ансамбль української пісні „Ватра“, гурт „Краяни“.

Виступ продовжив аматорський ансамбль „Відлуння“ з Таллінна, запропонувавши глядачеві пісні в супроводі скрипки. (Слухаючи їх, а також інших артистів (колективи художньої самодіяльності зі Словаччини та Прибалтики), ще раз переконуєшся, що ті, кого вітер

історії заніс у далекі світи, не забувають про те, хто вони є. Дух українців впродовж вечора піднімала патріотичною піснею Софія Федина. Урізноманітнили свято жанрово Ліна Белюц, запропонувавши глядачеві поезію Б.-І. Антонича і В. Карпенка та Володимир Петровський, виконуючи романси під гітару.

Органічно вписався в концерт народний артист України Василь Зінкевич. Про нього говорять не лише як про виконавця, а як про цілу епоху в історії української пісні. Кожен його виступ залишає глибокий слід у людських серцях. Його пісні — про долю України, матір, рідну землю, кохання, про радісне і сумне, світле та душевне, про високе і чисте. Свій виступ Василь Зінкевич почав із легкої ліричної „Марічки“. Потім були „Скрипка грає“, „А любов“. Пісні артист пов'язував роздумами про долю українського народу, про ставлення до найсвятішого.

Звісно, не обійшовся виступ без символу української естрадної пісні — „Червоної руги“. А свій „Шлях до Тараса“ Василь Зінкевич присвятив голові Європейського конгресу українців Ярославі Хортяні, для якої Україна — понад усе. Зрештою, на думку Шевченківського лавреата, Кобзар є духовним джерелом України. До нього приходять той, хто може відчутти справжню глибину цього джерела. І як надія на завтрашній день звучить його „Новий день над Україною“.

Ірина МАРТИН

Світлина Ірини Мартин

☐ Виступає ансамбль „Відлуння“ з Таллінна

☐ Музичний дарунок від легенди української естради Василя Зінкевича

єдність в різноманітті

Балтійський дух і українська душа

У Художньо-меморіальному музеї Олени Кульчицької в рамках III Міжнародного конгресу української діаспори відкрили виставку творчих робіт художників-українців з Латвії з промовистою і гарною назвою — „Єдність в різноманітті“.

Як слушно зауважив на відкритті директор Національного музею ім. А. Шептицького Ігор Кожан, нашого цвіту — по всьому світу. Доля складалася в людей так, що в силу певних обставин, добрих чи не дуже, багато українців шукали своєї долі за межами Батьківщини:

— Напевно, немає такої держави у світі, де би не було представників нашої нації, але де би не був українець, він завжди згадував свою Батьківщину, жив нею, творив нею, і так чи інакше намагався триматися свого коріння, в першу чергу — коріння культури.

Мистецтвознавець Роман Яців, оглядаючи виставку, сказав, що художники тут репрезентують дуже цікавий феномен — тривання, існування, цінування та витворення естетичних ідей українцями поза Україною:

— Координація ідей у мистецтві підтримувалася через чинник уваги до етнічної спадщини, який у кожного з народів був визначальний у спілкуванні. Особливо цінне в цій виставці те, що тут поєдналися і та складова, яку ми називаємо концептом пам'яті, і твори, які репрезентують якісь новації

Світлина Софії Матвіїв

в художній формі, і твори, які представляють різні епохи та школи мистецтва, в деяких картинах проглядається львівська школа. Тут поєдналися зовсім різні авторські концепції сучасного образотворчого мистецтва.

Привітала українців із Латвії і львівська влада. Заступник міського голови Василь Косів наголосив, що є багато різних способів показати українськість чи взагалі етнічність, і нашим країнам у діаспорі завжди це вдавалося.

Дружина Посла України в Латвії (нині — першого заступника голови ЛОДА Мирона Янків), доцент Львівської політехніки Любов Янків щиро подякувала митцям за їхню працю, наголосивши, що наша нація — єдина. Символом цього є мистецтво українців, які в Європі зберегли українську душу.

Софія МАТВІЇВ

коротко

Львів візьме участь у конкурсі, оголошеному відеосервером YouTube спільно з Музеєм сучасного мистецтва Гугенгайма (Нью-Йорк). Кілька творчих груп запропонують свої ролики про Львів, серед яких і вибиратимуть найбільш цікавий і креативний.

Відомий режисер Овлякулі Ходжакулі разом із акторами Львівського академічного театру ім. Леся Курбаса 8 липня здійснить постановку трагедії Шекспіра „Король Лір“. Цього режисера визнано найкращим режисером Центральної Азії.

Громадський рух „Вперед“ планує відкрити на пляжах Одеси безкоштовні бібліотеки під девізом „Одеса — місто, що читає“. На громадських пляжах будуть встановлені шафи з книжками, доступні всім охочим. Відкриття першої такої бібліотеки заплановано на початку липня на пляжі 16-ї станції Великого Фонтана.

23-річний викладач Національного університету „Острозька академія“ Михайло Якубович здійснив перший повний україномовний переклад Корану. Спробу перекласти священну книгу мусульман українською в минулому столітті зробив видатний український вчений-сходознавець, письменник Агатангел Кримський, але це був неповний переклад.

Н. Я.

через час і простір

Артистична мандрівка Соломії Крушельницької

Один із вартих уваги заходів, якими був насичений III Міжнародний конгрес української діаспори, — презентація мистецького видання „Соломія Крушельницька. Міста і слава“.

Книжка вийшла наприкінці минулого року і вже мала свої презентації в кав'ярні „Штука“ та в клубі „Лівий берег“. Втретє це видання зібрало шанувальників всесвітньо відомої оперної співачки 24 червня у Музично-меморіальному музеї Соломії Крушельницької.

Гортаючи це чудово оформлене видання (художник — Леся Квик), читач, за задумом його упорядників — директора музею Галини Тихобаєвої й головного хранителя фондів Ірини Криворучки, повинен створити у своїй уяві портрет великої артистки.

Структура книжки нагадує подорож через час і простір. Вона складається з 17 розділів, у кожному з яких ми дізнаємося переважно про одне місто, де співала і жила Соломія Крушельницька. Львів, Мілан, Краків, Одеса, Сантьяго, Варшава, Неаполь чи Париж — всюди її супроводжував великий успіх і овації. В основу видання лягли матеріали й ілюстрації (понад 250) з фондів музею. Упорядники книжки намагалися уникати коментарів і оцінок, лише вибудовува-

ли містки між подіями та містами. Допомогли їм у цьому племінниця Соломії Одарка Бандрівська та мистецтвознавиця Михайло Головащенко й Іван Деркач.

Закінчується книжка портретом Соломії Крушельницької у виконанні Я. Музики й спогадами, які раніше не друкувалися, — сестри Соломії, племінниці та її учнів. Вперше цитується документ, який розкриває погляди співачки на викладання вокалу, й друкується спогад про виступ перед царем Миколою II.

На презентації представник Світової федерації жіночих організацій Марія Шкамбара як спонсор книжки висловила ідею перевидати її англійською мовою. Такий переклад сприяв би більшому поширенню знань про українську культуру в світі. А продюсер із США Алекс Гутмахер готовий подарувати цю книжку Українському музею в Нью-Йорку. Львівський же музей С. Крушельницької збагатився варшавським буклетом про оперу С. Моноюшка „Галька“, в якій співала Соломія. Його передав музею професор кафедри екології ІХХТ Львівської політехніки Ярослав Гумницький.

Наталія ЯЦЕНКО

ДУХОВНЕ СЛОВО

Різдво Івана Хрестителя, а не Івана Купала

Ми віримо у вічне життя, а день смерті людини на землі є днем народження тієї ж людини для життя з Господом. Тому кожен церковний празник відзначається в день смерті того чи іншого святого. А лише тричі на рік святкуємо народження: Різдво Ісуса Христа, Різдво Діви Марії та Різдво Івана Хрестителя.

Однак про особу Івана Хрестителя ми знаємо досить мало і часто плутаємо церковне свято з поганським Івана Купала. В апостола Луки читаємо: „Був за часів Ірода, царя юдейського, один священник, на ім'я Захарія, з черги Авії, та його жінка з дочок Арона, на ім'я Єлисавета. Вони були обоє справедливі перед Богом і виконували всі заповіді та накази Господні бездоганно. Але були бездітні, бо Єлисавета була безплідна, і вони обидвоє були в літах похилі“ (Ів. 1, 5-7). Одного разу, коли Захарія молився в храмі, з'явився йому ангел Господній і сказав: „Не бійся, Захаріє, бо твоя молитва вислухана; жінка твоя Єлисавета породить тобі сина, і ти даси йому ім'я Іван. І буде тобі радість і веселість, і багато з його народження радітимуть; бо він буде

великий в очах Господніх; не питиме ні вина, ні напою п'яного, і сповниться Духом святим вже з лона матері своєї, і багато синів Ізраїля наверне до Господа, їхнього Бога. І сам він ітиме передним з духом та силою Іллі, щоб повернути серця батьків до дітей і неслухняних до мудрості праведних, щоб приготувати Господеві народ прихильний“ (Ів. 1, 3-17). Після тих днів зачала Єлисавета, його жінка, й тайлася п'ять місяців, кажучи: „Так учинив мені Господь у ці дні, коли зглянувся, щоб зняти мою ганьбу між людьми“ (Ів. 1, 24-25). Тим часом настав Єлисаветі час родити, і вона вродила сина, і дали йому ім'я Іван. А батько його Захарія сповнився Святим Духом і почав пророкувати: „Благословен Господь, Бог Ізраїля, що навідався і звільнив народ свій і що підняв нам спасенну потугу в домі Давида, слуги свого; А ти, дитино, пророком Вишнього назвешся, бо ти ходитимеш перед Господом, щоб приготувати йому дорогу, Дитя ж росло й скріплялося на дусі та перебувало в пустині аж до дня свого об'явлення Ізраїлеві“ (Ів. 1, 68-69, 76, 80).

Єлисавета зачала Івана перед зачаттям Богородицею, тому Іван був перед Ісусом і власне він замикає коло Старозавітних пророків. Його називають Предтечею Ісуса. Іван своїм суворим способом життя дав приклад богопосвятного життя. Він закликав людей до покаяння, кажучи: „Слідом за мною іде сильніший від мене, що йому я недостойний, нахилившись, розв'язати ремінця його сандалів. Я вас хрестив водою, а Він хреститиме Святим Духом“ (Мк. 1, 7-8). Іван не лише проповідував прихід Месії, але й вказав на нього рукою, здійснивши хрещення у Йордані.

Загинув Пророк мученицькою смертю. Він відкрито викривав царя Ірода Антипу за те, що, залишивши законну дружину, дочку аравійського царя Арефи, він беззаконно жив з Іродіадою, дружиною свого брата Пилипа (Лк. 3, 19, 20). Ірод наказав посадити Івана до в'язниці, а згодом, за намовою Іродіади, Соломія попросила в Ірода голову Івана Хрестителя.

Загалом у році ми шість разів творимо поминання цього пророка: Празник Зачаття, Різдва, Ускіновення Голови, Перше й Друге Знайдення Голови, Третє Знайдення Голови та Собор Івана Хрестителя.

Тарас ГРЕМ,
капелан Львівської політехніки

МЕДИЧНИЙ СЕМІНАР

На сторожі студентського здоров'я

Упершій міській поліклініці Львова 23 червня відбувся медичний семінар на тему „Актуальні питання здоров'я студентської молоді“.

Під час семінару лікарі обговорили стан організації забезпечення медичною допомогою студентів вищих навчальних закладів, проаналізували рівень поширення захворюваності серед студентської молоді I — V курсів. Зокрема завідувач 10 міської лікарні Надія Середоха наголосила на збільшенні на 17,1% захворювань за рахунок хворіб органів дихання (8,1%), кістково-м'язової системи (6,3%), ока (6%), сечостатевої системи (1,7%) та органів травлення (1,5%). Також лікар визначила розподіл патологій: на першому місці хвороби дихання (70,5%), на другому — сечостатевої системи (8,4%), а на третьому — хвороби органів травлення (6,1%).

Тривожним сигналом, за словами медиків, є те, що на перші курси у виші з кожним роком вступає на 3,4% більше студентів із хронічними захворюваннями. Серед них переважають хвороби кістково-м'язової системи, хвороби ока, органів дихання, нервової системи, органів травлення та органів кровообігу.

Світлина Наталії Павлишин

Зробивши аналіз стану здоров'я молоді, лікарям рекомендували взяти під контроль роботу з активного виявлення захворювань на ранніх стадіях із повним обстеженням осіб з факторами ризику. Постійно вдосконалювати методику диспансеризації осіб, які перенесли гострі захворювання, з метою профілактики їх хронізації. Також покращити ефективність диспансерного спостереження студентів спеціалістами.

Наталія ПАВЛИШИН

фестивальний компас

Літо буде, чи то пак, вже є, і вже є фестивалі, традиційні для цієї пори. Звісно, охопити всі заходи літа неможливо, але „Аудиторія“ вибрала для вас найцікавіші та найвідоміші. Поїхали!

Нас кличе у мандри дорога...

Почнемо з фестивалю, який розпочнеться вже завтра, — з **2 по 4 липня** на оборонних фортах часів Першої світової війни (с. Поповичі неподалік пункту перетину кордону в Шегині) вдруге відбудеться міжнародний фестиваль мистецтв „Fort.Missia“. На нас чекатимуть: експерименти з джазом, електронікою та сучасним мистецтвом, український і польський рок та фолк, театральні дійства, літературні читання, вогняні шоу на повітряних кулях, майстер-класи, галереї ремісників та багато фестивальных атракцій. Фест обіцяє бути класний, ще й безкоштовний (на відміну від решти літніх фестивалів). „Тартак“ виконуватиме свої найкращі пісні, „Мертвий Півень“ презентуватиме новий диск „Радіо Афродіта“, „Пропала Грамота“ демонструватиме „подільський фундаментал“, гармидер влаштує „Че-Че“, добротний рок гратиме гурт „Let Me Introduce You To The End“ зі США, найрізноманітніші ґатунки рок-музики демонструватимуть і польські зірки. Гуцульська капела „БАЙ“ покаже, що таке правдива музика гір, а „Люди Добрі“ утнуть музику і танці з Наддніпрянщини та Слобожанщини. Очілниця легендарного львівського гурту „Королівські зайці“ Леся Герасимчук та гурт „Кораллі“ презентуватимуть новий проєкт на межі концептуального арт-року та етно, а літературний проєкт Кабі.Net представить авторитетів сучасної української літератури.

В цей час триватиме також „Трипільське коло“, що відкривається вже сьогодні й триватиме **до 4 липня** під містечком Ржищів Київської області. На 25 творчих майданчиках різноманітні майстри, музичні колективи та екологи сподіваються перевести усіх від мистецтва споглядання до мистецтва творення. Крім того, свято з допомогою культурних центрів різних країн дає можливість ознайомитися із танцями, музикою, кухнею Японії, країн арабського світу. А ще це еко-фестиваль, тому його територія вільна від алкоголю, тютюну, синтетичних матеріалів, натомість сприятлива для еко-культури, що активно розвивається зараз у світі.

Фестиваль „Тарас Бульба“ традиційно пройде у м. Дубно Рівненської області **16 — 18 липня**. Захід позиціонується як культурно-мистецький, а загалом — це стартовий майданчик для молодих гуртів. Цього добра нині не бракує, тому можна їхати і відкривати для себе нові рок-таланти. А любителів живої природи цікаво буде оглянути урочище Олександрівка, „заселене“ 250-літніми дубами.

Цьогоріч „Мазепа-фест“ проходив у Полтаві у два етапи. 19 — 20 червня відбувся День українського кіно та День класичної музики, а традиційний рок-концерт на Співочому полі Марусі Чурай відбудеться **17 — 18 липня** за участі „ВВ“, „НеДілі“, „Мотор’ролли“, Росави та Марії Бурмаки.

„АртПоле“ цього року перекочувало аж на Куяльницький лиман, що під Одесою. Довгий піщаний берег, солоні води лиману та місто, яке відчувається десь за обрієм, — такі декорації приготовані для учасників фестивалю. У музичному просторі заходу упродовж **12 — 18 липня** зливатиметься експериментальна акустична музика з танцювальною. А ще тут будуть майстерні зі співів, акторської гри, створення чудернацьких меблів, одягу й декорацій, знайомство з чайними церемоніями різних народів світу, екскурсії, вистави, кіно та перформенси.

Вже четвертий за ліком етнофестиваль „Підкамінь“ збере шанувальників української музики в с. Підкамінь на Бродівщині **23 — 25 липня**. Виступати планують такі гурти: „Юркеш“, „Млада“, „Крапка“, „Bandur band“, „Камогрядеши“, „Цвіт кульбаби“, „Веремій“, гурт Володимира Вермінського, „Кораллі“ та „Русичі“. На хедлайнерів претендують „ВВ“, „ТІК“ та „Гайдамаки“. На фестивальному полі розташують спортивні майданчики, наметове містечко, алею ремесел та презентаційні стенди. А всі, хто прийде у вишиванках, зможуть пройти на фестивальну територію безкоштовно.

„Свірж-2010“ буде не у Свіржі, а біля Києва — в урочищі Княже поблизу с. Нові Петрівці Вишгородського району. Свято триватиме **з 30 липня по 1 серпня**. Серед нововведень — програма вуличних та вогняних театрів, нічні кінопокази, майстер-класи з бойового мистецтва. Загалом заплановано близько 80 концертів, фаєр-шоу, вистав і танцювальних програм та близько 200 майстер-класів. Цього року захід буде соціальним і працюватиме на підтримку Програми з подолання дитячої смертності „Здорові діти у щасливій країні“, яку здійснює благодійний фонд „Дитячий світ“. Буде тут і дитячий майданчик, де батьки зможуть залишати своїх дітей на декілька годин під опікою професійних вихователів.

Третій міжнародний музичний фестиваль „Славське-Рок“ у с. Славське Сколівського району проходитиме **з 30 липня по 1 серпня**. Для відчайдухів проведуть карпатський та екологічний квести. Охочі можуть стати учасниками велошколи, долучитися до велосипедних маршрутів, показових виступів на схилах гори Тростян. Упродовж усіх днів фестивалю у Славському будуть працювати творчі майстерні, де охочі зможуть навчитися виготовляти сувеніри власними руками та опанувати різноманітні техніки декору. Музична програма тут щороку пропонує увесь спектр слова „рок“. На фестиваль запрошують як відомі команди, так і багато молодих колективів. Цьогоріч це буде „Гуцул Каліпсо“, „ТАРУТА“, „Рутенія“, „Мертвий півень“, „Махіма“, „Димна Суміш“ та „Ревенко Бенд“.

тенденції літа-2010

Міні, яскраві кольори та масивні аксесуари

Готуючи до друку один із попередніх номерів, натрапили на фотографію Уляни Старосольської, яка своїм вбранням початку минулого століття нагадувала сучасну дівчину. Це ж треба, як швидко мода повертається! Основні тенденції поєднують ділові 90-ті (але без фанатизму) та романтичні 60-ті.

У моді міні

Якщо відпустка (канікули) ще не світить, слід прислухатися до тенденцій офісного одягу. Позаяк у моді вже кілька сезонів поспіль жіночність, то в колекціях переважають спідниці різноманітного крою та сукні. Актуальні брюки з високою талією, завужені донизу, зовсім літній варіант — високі в талії шорти із загорнутим

низом. Найбільш актуальні плаття з квітковими мотивами. Довжина — від міні до максі, головне — сукня має бути зручною. Модні також сарафани. Зверху носять піджак, часто з укороченими рукавами.

Загалом модний мінімалізм: короткі шорти, короткі спідниці (класичні прямі, спідниці-шорти, романтичні багатошарові), короткі сукні, може бути завищена талія. В крої переважає асиметрія, накладні кишені, вишивка, аплікації, деталі тощо. До всього можна добирати різноманітні реміні та пояси.

Нарешті минає мода на сіро-чорну гаму, яка панувала торік. На подіум виходять яскраві кольори (великий акцент на синьому). Особливо актуальні квіткові принти, смужка, горошки, патьоки. Можна також обирати спокійну пастельну гаму: оливковий, бежевий, відтінки білого (чисто білий, слонові кости тощо).

Матеріали — легкі, леткі. Не в моді паєтки, стрази, блискітки, лише рюші та волани.

Геть бікіні!

Якщо ж може-те зітхнути спокійно і йти у відпустку чи на канікули, слід подбати про пляжну моду. На зміну парео приходить сукня-

туніка. Найкраще — біла сукня-туніка: з довгим рукавом або з коротким, коротенька або з „хвостами“, „бананом“ тощо.

Вийшли з моди купальники бікіні. Низ має бути шортиками або на зав'язках, верх — із твердими чашечками, шлейки V-подібно переплетені, їх може бути багато. Пропонують навіть верх-майку. Модні також суцільні купальники, однак із глибоким декольте, часом до самої талії.

Кольори тяжіють до морських: бірюзовий, синій, зелений, навіть жовтий, але ніяких якорів чи корабликів. Вічна класика — червоний, чорний, білий. Модні зараз бузковий і фіолетовий приходять і в пляжну моду. Досі можна носити флуоресцентні. Поєднують різні кольори верху і низу. Крім однотонних, можуть бути у горошок, квіточки, лусочки, а також із етноорнаментами.

А от сильна засмага цього року буде не в моді (мабуть, тому, що, як обіцяють синоптики, її можна буде отримати і в нас).

Фішка сезону — кеди

Звуттєва мода вже традиційно демократична: в колекціях є моделі й на низькій підшві (босоніжки на ультратонкій підшві), й на каблук (особливо актуальна пробкова або джгутова танкетка та шпилька). В моду повертаються сабо — також на низькій підшві або на високій платформі. Деякі модельєри заявляють про вихід із моди балеток, інші ж просто пропонують балетки з відкритим носком. Фішка сезону — кеди.

Як завжди, перевагу надають натуральним матері-

ялам — це щонайменше здорово. Поряд з ними з'являється пластик. Актуальне взуття, прикрашене стрічками, бантами, квітами, драпірованою.

З кольорами також повна демократія. На пляжі слід взуватися в біле або під колір купальника.

Мінімалізм у одязі, максималізм у прикрасах

Прикраси — далі масивні. Натуральність проявляється у використанні природних матеріалів (не лише каменів, а й шкіри, дерева та шнурків) або в природних ефектах (наприклад, кераміка у формі вишеньок тощо). Модне також золото.

Окуляри. Уже кілька останніх сезонів модні великі, на пів обличчя. Але при цьому в більш витонченій оправі. Форма — круглі, метелики, крапельки. Скельця графітно-чорні або шоколадно-коричневі. Рідше трапляються варіанти переходу тону від темного до світлого, що створює ефект глибокого погляду. Втратили актуальність дзеркальні скельця.

Сумки. Нарешті дизайнери „дозволили“ вдягнути сумку на плече. Ще зручніше — носити сумку, подібну на барсетку чи гаманець, на поясі. Для любителів мати все своє зі собою приємна новина: великі сумки не виходять з моди. Поряд із ними не перестають бути модними класичні торбинки. Відроджується мода на рюкзаки.

Поряд зі шкірою, замшею, тканиною, модний буде пластик, а влітку доречно носити солом'яні сумки.

Головні убори. Великий капелюх із широкими полями. Особливо актуальні солом'яні або з інших матеріалів світлого кольору. Серед пропозицій — чалма, але це вже на любителя. Все-таки найбільш поширений „головний убір“ — зачіска. Законодавці моди пропонують носити просто зачесане волосся, незалежно від того, пряме воно чи кучеряве. В спеку його можна заплести в косу або зібрати у хвіст. Модне довге волосся, світле або русаве. Якщо ж коротка стрижка, то вона теж має бути проста. Можна носити заколки, стрічки, шпильки, гребені.

Тетяна ПАСОВИЧ

знай наших!

Політехівець відзначився в Росії

Випускник Львівської політехніки, а разом і один із найкращих стрибунів у висоту в Україні, вдало виступив на легкоатлетичному турнірі в Росії.

На меморіалі братів Знаменських, який вперше увійшов до серії IAAF World Challenge та відбувався в підмосковному Жуковському, відзначився львів'янин Дмитро Дем'янюк. В секторі для стрибків у висоту випускник

Львівської політехніки, виконавши вдалу спробу на 2 м 28 см, посів третє місце. При цьому львів'янині вдалося перемогти чинного чемпіона світу Ярослава Рибаківа, який із результатом 2 м 2 см посів четверте місце. А переміг у змаганнях стрибунів у висоту з результатом 2 м 33 см Андрей Сільнов з Росії.

Третьою на дистанції 200 м на цьому ж турнірі була і нещодавня три-

юмфаторка командного чемпіонату Європи Єлизавета Бризгіна. Результат українки у бігу на півкола — 23,06 сек. Перемогу тут здобула росіянка Анастасія Капачинська.

Натомість першим місцем відзначилася Наталя Лупу. Переможниця командного чемпіонату Європи у бігу на 800 метрів на міжнародному легкоатлетичному турнірі в Німеччині перемогла на своїй коронній дистанції.

чемпіонат світу з футболу

Залишиться тільки восьмеро найсильніших

Турнір Чемпіонату світу-2010 у Південно-Африканській Республіці виходить на фінішну пряму. В розпалі матчі 1/8 фіналу.

Діючий чемпіонат світу не перестає дивувати. На фоні гудіння вувузел та неймовірних польотів невловимого м'яча джабулані періодично відбуваються сенсації.

У групових турнірах практично в кожній із восьми ігрових груп інтрига залишалася до останнього матчу. Як наслідок, вперше за історію Чемпіонатів світу з футболу з групового турніру не вийшли переможець та призер минулого Чемпіонату світу. Збірна Франції, відзначившись скандалами та поразкою від збірної ПАР, ганебно покинула турнір. А діючі чемпіони світу італійці у вирішальному матчі групового турніру отримали майстер-клас раціональної гри від збірної Словаччини і, програвши з рахунком 3:2, в сльозах покинули турнір.

Далі розпочалися матчі 1/8 фіналу, і згадався всім українським уболівальникам попередній Чемпіонат світу, де українці у першій грі на виліт у серії післяматчевих пенальті здолали збірну Швейцарії. Однак цього разу ми можемо вболівати тільки за сам футбол, який у 1/8 був досить таки видовищним.

У першому матчі збірна Уругваю наприкінці матчу зуміла таки вирвати перемогу в Південній Кореї з рахунком 2:1. Організовані уругвайці, які грамотно оборонялися, не дали розвернутися дуже швидкій та мобільній команді південних корейців. Окрім цього, жереб Чемпіонату світу 2010 року і надалі дуже сприятливий для міцного середняка, яким є збірна Уругваю. У матчі 1/4 фіналу команда Дієго Форлана зіграє не з котроюсь із топових

команд, а всього лиш зі збірною Гани. Остання команда Чемпіонату світу з африканського континенту в напруженому поєдинку зі США у додатковому часі таки зуміла вирвати перемогу в американців. Янки поїхали додому, а африканці спробують під гудіння вувузел таки перемогти раціональну збірну Уругваю.

Проте найцікавішим матчем 1/8 у ПАР був матч Німеччини та Англії. Підтвердилося знамените футбольне прислів'я, що у футбол грають у всіх країнах світу, а перемагають в результаті лише німці. Проти родоначальників футболу німці зіграли і раціонально, і ефектно водночас. Так, за рахунку 2:1 суддя не зарахував цілком легітимний гол англійців, але при всьому цьому „бундестім“ дійсно виглядав краще і більше заслуговував на вихід в 1/4 турніру. А в чвертьфіналі матимемо вже справжній бій: перемігши з рахунком 3:1 збірну Мексики, команда Дієго Марадони вийшла в наступному раунді на непоступливу та завжди амбіційну й дисципліновану команду Німеччини. Передбачити результат цього протистояння практично неможливо, єдине, про що можна говорити з певністю: переможцю цієї пари дістанеться значно слабший суперник в півфіналі (Уругвай або Гана).

У двох понедількових матчах переможцями вийшли фаворити: збірна Голландії з рахунком 2:1 обіграла Словаччину, а збірна Бразилії з рахунком 3:0 переграла чилійців. Тепер ці дві команди, які на цьому чемпіонаті демонструють непритаманний їм раціональний футбол, зустрінуться в чвертьфіналі.

На момент написання цієї статті ще не були відомі переможці в парах Парагвай-Японія та Іспанія-Португалія. На думку „Аудиторії“, у останньому матчі 1/4 фіналу зустрінуться збірні Японії та Іспанії. Хоча, як відомо, м'яч круглий, і будь-яка команда має шанс на перемогу.

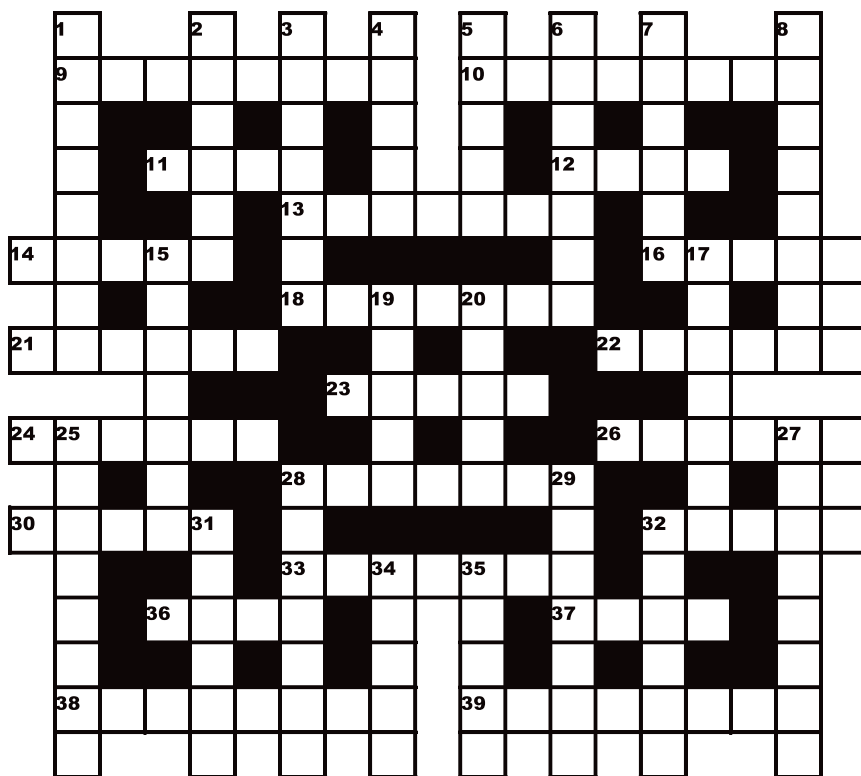
Що ж, потроху цей „перший африканський“ Чемпіонат Світу з футболу починає виходити на фінішну пряму. Футбольний театр дарує нам цікаві та непередбачувані видовища. Чвертьфінали, які відбудуться другого та третього липня, обіцяють бути цікавими й напруженими. Так виглядає, що опісля цих матчів уже можна буде робити приблизні прогнози щодо переможця турніру. Наразі, на думку спеціалістів, фаворитами турніру є збірні Аргентини та Бразилії. Дуже вже хочеться вірити, що котрась із європейських збірних таки зуміє кинути виклик південно-американцям.

Ігор МИХАЛЕВИЧ

Результати матчів — телефоном

Оператор мобільного зв'язку „МТС Україна“ оголошує про запуск безкоштовної послуги в голосовому меню за номером 111, яка дозволяє дізнаватися про результати матчів Чемпіонату світу з футболу 2010 року в ПАР. Щоб почути результати матчів за останні десять днів, абоненту достатньо подзвонити за коротким номером інформаційної довідки 111 і натиснути зірочку в основному меню інтерактивної довідки. За підказки IVR (Interactive Voice Response) необхідно вибрати день матчу, який вас цікавить. Для абонентів МТС послуга надається безкоштовно.

Кросворд

Горизонтально:

9. Ізоляція інфекційних хворих, а також осіб, які з ними контактували. 10. Переставлення у слові букв, унаслідок чого утворюється нове слово. 11. Організація Північно-Атлантичного Договору — союз колективної оборони. 12. Цар міста Фів, який відгадав три загадки Сфінкса. 13. Рідкісне, незвичайне явище або видатна, виняткова людина. 14. Надземна частина буряка, моркви. 16. Виконавець ролей у театрі, кіно. 18. Торг, що відбувається регулярно

но в установленний час і у визначеному місці. 21. Арабська назва Північно-Західної Африки, куди зараховують Марокко, Алжир, Туніс. 22. Прилад для визначення сторін світу. 23. Залізна решітка на вікні, дверях. 24. Одна з восьми частин простору, поділеного трьома взаємно перпендикулярними площинами. 26. Тоненькі дощечки для оббивання стін і стелі під штукатурку. 28. Маленький кімнатний песик із довгою волохатою вовною. 30. Ріка в Росії, найдовша притока Обі. 32. Тропічна

рослина; солодка картопля. 33. Сіль щавелевої кислоти. 36. Народний поет-співець у кавказьких народів. 37. Ріка в Польщі, що впадає у Щецинську затоку. 38. Жуйна парнокопитна тварина, поширена переважно в Африці та Південній Азії. 39. Національність закавказької цариці Тамари.

Вертикально:

1. Розділ фізики, що вивчає звукові явища. 2. Держава у Північній Америці. 3. Притуплення, втрата якого-небудь чуття, властивості. 4. Негативно заряджений іон, який під час електролізу рухається до анода. 5. Жінки багатого мусульманина. 6. Невеликий варений виріб із прісного тіста, начинений картоплею, сиром, капустою. 7. Шлях руху небесного тіла. 8. Місто в Іспанії на ріці Ебро, адміністративний центр Арагону. 15. Гори в Європі. 17. Морська пласка риба з очима на одному боці голови. 19. Великий олень із гіллястими рогами, поширений у Забайкаллі. 20. Стародавня посудина для пиття у вигляді рога. 25. Найвищий після папи духовний сан у католицькій церкві. 27. Діючий вулкан в Індонезії у Зондській протоці, між островами Ява та Суматра. 28. Автор, який описує життя людини, найчастіше видатної. 29. Багатомісний автомобіль для перевезення пасажирів. 31. Страва зі шматочків баранини, перекладених цибулею і спечених на шампурах. 32. Український композитор ХХ ст., автор оперет „Гуцулка Ксеня“, „Шаріка“. 34. Назва вищої палати парламенту США. 35. Найповільніший музичний темп.

Склала Христина ВЕСЕЛА

Відповіді на кросворд,
опублікований у числі 19

Горизонтально: 2. НАТО. 4. Абак. 7. Фіаско. 8. Паспорт. 11. Актор. 13. Трамплін. 14. Еклектик. 15. Мак. 17. Аір. 18. Сет. 19. Атеист. 22. Експорт. 26. Гранд. 27. Фермата. 29. Октан. 30. Акр. 31. Ная. 32. Іліон. 33. Партнер. 37. Ніоба. 39. Ехнатон. 41. Гашетка. 43. Іпр. 44. Кіо. 45. Раб. 46. Протокол. 48. Лабрадор. 51. Акінак. 52. Кадастр. 53. Лозунг. 54. Атос. 55. Сабо.

Вертикально: 1. Осот. 2. Нокаут. 3. Опал. 4. Атол. 5. Кантор. 6. Парк. 7. Флемінг. 9. Сенатор. 10. Оперета. 12. Рентген. 16. Карабінер. 18. Світлофор. 19. Анданте. 20. Ембріон. 21. Түф. 23. СКА. 24. Опонент. 25. Троянда. 28. Мат. 32. Індіана. 33. Пат. 34. Ренклюд. 35. Наголос. 36. Рюш. 38. Айсберг. 40. Хвойка. 42. Кадило. 46. Поні. 47. Кокс. 49. Барс. 50. Риза.

Відповіді на сканворд,
опублікований у числі 20

А	П	О	Г	Е	Й	Е	А						
	О		О		А	Н	А	Р	Х	І	Я		
П	О	Л	І	Г	Л	О	Т		Г	У	С		
О	Л	О	О		С	Т	А	Р	О	С	Т	А	
П	Е	Н	А	Л	Ь	Т	І			Т	О	Т	
О	Е	Л	Ь		Е	Л	Ь	Б	А		Р		
Н	І	З	Ь		Е	Р	А		Р		І		
А			Ф						А	Л	Е	К	О
	Д	Р	А	М					С		С		
	У			У					Л	Ю	Т	И	Й
І	Б	Л	І	С					Е	А			
Л	Е		Т						Т	А	Ф	Т	А
Р	І	Г		А		А	У	Т			Е		
	К	Е	Р	Н	Е	Р				Т	О	Л	
	А	Н	Г		М	А	Т	У	Р	А		А	
С	Т	І	Л			А	О	Н	А		Я	К	
М			Е	К	О	Н	О	М	І	К	А		М
С	Х	І	Д		Б	І	С		Т	А	Р	У	
			А	Н	І		А		А		А	Т	С

Відкривається
Друга літня школа
української мови та
культури для іноземців

Упродовж курсу, з 5 по 16 липня учасники будуть мати можливість відвідати найцікавіші місця Львова та цілої України, приготувати та спробувати українські страви, вивчити українські сучасні та народні пісні, пізнати українські звичаї та традиції, грати у сучасні та народні українські ігри.

Детальніша інформація на сайті:
www.learn-ukrainian.org.ua

вічна пам'ять!

**Ярослав Дмитрович Ісаєвич
(1936 — 2010)**

На 75-му році життя відійшов у засвіті відомий український історик, громадський діяч, доктор історичних наук, академік НАН України, директор Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАН України, голова Національного комітету істориків України, визначна особистість Ярослав Ісаєвич. Це величезна втрата не тільки для Львова, українського суспільства, української освіти та науки, а й для всього наукового світу.

Ярослав Ісаєвич досліджував історію Київської та Галицько-Волинської держав, розвиток української культури, проблеми формування національної свідомості, українсько-польські відносини. На ці теми опублікував понад сімсот наукових праць, частину яких надруковано іноземними мовами. У престижній „Енциклопедії середніх віків“, яка вийшла у французькій, англійській та італійській версіях, перу Ярослава Ісаєвича належать статті про Україну, її історичні регіони та міста.

Очолював відділення історії, філософії та права НАН України (1993 — 1998). Був співорганізатором і головою Міжнародної асоціації українців (1993 — 1999), головою і членом оргкомітетів багатьох міжнародних і національних наукових форумів, учасником міжнародних наукових конгресів. У 1988 — 1990 рр. — гостьовий професор відділу славистики і науковий співробітник Українського дослідного інституту Гарвардського університету. Виступав із доповідями в Альбертському, Токійському, Мельбурнському, Варшавському та інших університетах.

Кавалер ордена Ярослава Мудрого V ступеня, нагороджений відзнакою Президента України „За заслуги“ III ступеня, заслужений діяч науки і техніки України, переможець конкурсу „Галицький лицар“. У 2002 р. Ярослав Дмитрович удостоєний високого звання лавреата міжнародної Нагороди Антоновичів „За вагомий внесок в українську історичну науку та розширення і поглиблення її горизонтів“.

Ректорат та колектив Національного університету „Львівська політехніка“ глибоко сумують з приводу непоправної втрати — смерті **Ярослава Ісаєвича** та висловлюють співчуття рідним, колегам і друзям. Світла пам'ять про видатного науковця, громадянина, визначну особистість назавжди збережеться у серцях всіх, хто його знав і шанував.

Колектив навчально-наукового інституту післядипломної освіти Львівської політехніки висловлює глибоке співчуття проректорові Анатолію Григоровичу Загородньому з приводу тяжкої втрати — смерті

батька.

Дирекція і працівники інституту економіки і менеджменту Львівської політехніки висловлюють щире співчуття проректорові, завідувачу кафедри обліку і аналізу професорові Анатолію Григоровичу Загородньому з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Григорія Антоновича.

хіт-парад

**Хай переможе
ваш кумир!**

Сьогодні ми востаннє у цьому сезоні підбиваємо підсумки хіт-параду. У липні на сайті „Аудиторії“ (www.audytoriya.lviv.ua) найбільше голосів набрали такі композиції: **III місце** — „Гайдамаки“ з піснею „Під Облачком“ (18,2% голосів), **II місце** — „Мертвий півень“ та композиція „Вольф Мессінґ. Вигнання голубів“ (27,3% голосів), а на **I сходинці** хіт-параду української музики — „Гайтана vs. С.К.А.Й“ із піснею „Не йди“. За неї віддала свої голоси більшість наших читачів-меломанів (36,4%).

Хіт-парад української музики ми продовжимо з вересня. У ньому візьмуть участь не лише нові виконавці, а й, сподіваємося, нові учасники, котрі люблять якісні пісні та приємні подавання! Хай щастить!

С. М.

для львів'ян і гостей міста

Національний театр опери та балету ім. С. Крушельницької

- 1 липня — „Севільський цирюльник“. 18.00.
- 2 липня — „Копелія“ (балет). 18.00.
- 3 липня — „Запорожець за Дунаєм“. 18.00.
- 4 липня — „Травіата“ (опера). 18.00.

Національний академічний драматичний театр ім. М. Заньковецької

- 1 липня — „Бояриня“. 18.00.
- 4 липня — „Дама з камеліями“. 18.00.
- 6 липня — „Коханий нелюб“. 18.00.
- 7 липня — „Одруження“. 18.00.

Будинок органної та камерної музики

3 липня — Старовинна музика для скрипки та органу. Солісти: Н. Величко — орган, Л. Гратило — скрипка. 17.00.

ОСВІТНІЙ СТУДЕНТСЬКИЙ ТИЖНЕВИК „АУДИТОРІЯ“

Засновник і видавець — Національний університет „Львівська політехніка“
Реєстраційне свідоцтво — КВ № 2743
Індекс 35004

Виходить з жовтня 1946 року. Періодичність — один раз на тиждень. Сфера розповсюдження — загальнодержавна. Ціна — 1,0 грн.
Кольороподілені фотоформи виготовлено в ТЗОВ „Растр-7“, вул. Кн. Романа, 9/1.
Газета надрукована у видавництві Львівської політехніки, вул. Ф. Колесси, 2.
Спосіб друку — офсетний. Обсяг 2,33 ум. друк. арк.
Наклад 2000. Зам. №

Головний редактор — Ярослава ВЕЛИЧКО
Заступники головного редактора — Тетяна ПАСОВИЧ, Роман КИНДРО
Відповідальний секретар — Христина ВЕСЕЛА
Редактори відділів:
освіти і науки — Тетяна ПАСОВИЧ
молоді, сім'ї та спорту — Наталія ПАВЛИШИН
культури та дозвілля — Софія МАТВІВ
Літературний редактор — Тетяна ШАДЛОВСЬКА
Логотип, дизайн та комп'ютерне складання — Павло ПРОЦІВ
Редакція послуговується Проектом нового українського правопису.

Листи, рукописи, ілюстрації не рецензуємо і не повертаємо.
Редакція застерігає за собою право літературного редагування, скорочення текстів.
Автори матеріалів відповідають за достовірність наведених фактів.
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За зміст і достовірність рекламних оголошень відповідає рекламодавець.
При передруках посилання на „Аудиторію“ обов'язкове.
На першій сторінці світлина Катерини ГРЕЧИН.